

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813207977
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813207977.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti odporcom: 1/ W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX, 2/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX, v konaní o zaplatenie 3.464,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 6Ro/727/2013-33 zo dňa 2. apríla 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 6Ro/727/2013-33 zo dňa 2. apríla 2014 p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvého stupňa odmietol odpor odporcov proti platobnému rozkazu Okresného súdu Námestovo č. k. 6Ro/727/2013-16 zo dňa 02.12.2013 ako neodôvodnený.

Svoje rozhodnutie oprel o ust. § 174 ods. 3 písm. b) O. s. p. Z podaného odporu odporcov vyplýva, že je neodôvodnený vo veci samej, pretože z obsahu podania je zrejmé, že ide o žiadosť o splátkový kalendár.

Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedli v ňom, že sa odvolávajú vo veci zaplatenia sumy 3.464,16 eur s tým, že dôvod spočíva v nedostatku finančných prostriedkov na uhradenie celej sumy. Odporkyňa pracuje ako opatrovatelka staršej pani a zarobí 200,- eur a odporca je na invalidnom dôchodku, pričom majú 4 deti a z toho 3 cestujú do školy autobusom. Žiadajú preto, aby naďalej mohli pokračovať v mesačných splátkach v tej sume, ako ju platili.

K odvolaniu odporcov sa navrhovateľ nevyjadril.

Napadnuté uznesenie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Sudca okresného súdu postupoval v súlade s ustanovením § 374 ods. 4 druhá veta O. s. p. a nakoľko odvolaniu v celom rozsahu nemienil vyhovieť, predložil vec odvolaciemu súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 172 ods. 1 O. s. p., súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúcej zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 O. s. p. sa nepoužije.

Podľa Občianskeho súdneho poriadku je teda procesnou obranou proti platobnému rozkazu odpor, ktorý sa musí odôvodniť. V akom rozsahu sa má odpor odôvodniť, je otázkou konkrétneho prípadu. Odôvodnenie má aspoň rámcovo vymedziť námietky voči uplatnenému a priznanému nároku.

V danej právnej veci poukazuje krajský súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. Rc 76/1999, sp. zn. 2Cdo 124/98, podľa ktorého „...na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže odporca uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne), spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či odporcom uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.“

Z obsahu súdneho spisu mal krajský súd za preukázané, že odporcovia v podanom odpore neuviedli žiadne vecné alebo právne tvrdenia, spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Odporcovia len uviedli, že majú zlú finančnú situáciu a žiadajú, aby mohli naďalej pokračovať v mesačných splátkach (č. I. 35). Pritom podľa § 120 ods. 1 veta prvá O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo však neurobili.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že tvrdenia odporcov obsiahnuté v podanom odpore nie je možné považovať za relevantný dôvod vo veci samej, pre ktorý by nastali účinky zrušenia platobného rozkazu, a teda splnenia podmienky podaného odporu proti platobnému rozkazu s odôvodnením vo veci samej, preto krajský súd uznesenie okresného súdu v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Na doplnenie dôvodov uvedených v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa a k odvolaniu odporcov, odvolací súd udáva nasledovné:

Odporcovia boli v platobnom rozkaze č. k. 6Ro/727/2013-16 zo dňa 02.12.2013 dostatočne poučení o tom, že odpor je potrebné odôvodniť takými skutočnosťami, ktoré obstoja proti navrhovateľovým tvrdeniam a predloženým dôkazom, pričom odporcovia mali v odpore uviesť, či uznávajú aspoň časť uplatneného nároku alebo ho považuje za neopodstatnený v celom rozsahu.

Pri rozhodovaní o podanom odpore súd vychádzal z dôvodov uvedených v odpore odporcov, ktorí ako hlavný dôvod označili momentálnu zlú sociálnu a finančnú situáciu. Odvolací súd preto zhodne ako prvostupňový súd dospel k záveru, že uvedené tvrdenia odporcov nie je možné považovať za odôvodnenie odporu vo veci samej. S týmto záverom korešponduje aj právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený uznesením sp. zn. 3Obo 403/98, podľa ktorého uvedenie dôvodu nesplnenia dlhu nemožno považovať za odôvodnenie vo veci samej. Napriek predchádzajúcemu poučeniu, odporcovia v odpore neuviedli žiadne tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť povinnosti uloženej platobným

rozkazom, práve naopak, z obsahu podaného odporu vyplýva, že nárok navrhovateľa uznávajú. Odporcovia požiadali o možnosť splácania dlhu, z čoho jasne vyplýva, že odporcovia nevznášajú konkrétne právne alebo vecné námietky voči istine s príslušenstvom. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že určenie lehoty na plnenie nie je rozhodnutím vo veci samej a domáhanie sa inej splatnosti, než je uvedená v platobnom rozkaze, ani takto odôvodnený odpor nemožno posúdiť ako odôvodnenie odporu vo veci samej. Treba podotknúť, že súd vždy rozhoduje o dôvodnosti podanej žaloby, resp. návrhu a za daných okolností o nej rozhodol platobným rozkazom. Ak odporcovia žiadali o odklad splatnosti platobného rozkazu, túto námietku možno považovať za žiadosť o splátkový kalendár, ktorú sú odporcovia povinní adresovať priamo navrhovateľovi.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, preto bola odporkyňa povinná nahradiť mu trovy odvolacieho konania. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľovi v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli a súčasne ani nebol uskutočnený návrh na priznanie trov odvolacieho konania, krajský súd náhradu odvolacích trov nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.